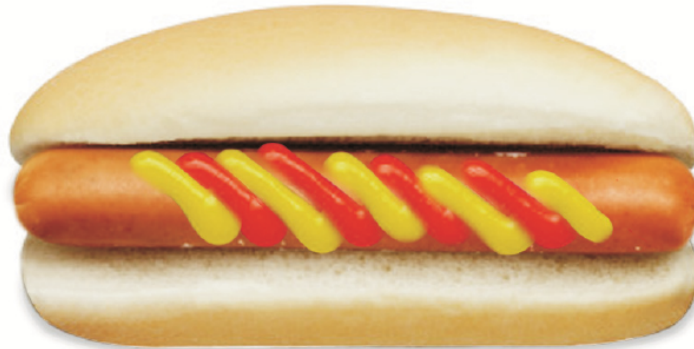

Portal de Santa Madrona, 6-8
 08001 Barcelona
 Telèfon 933 16 27 80
 Fax 933 16 27 81
 a/e: ilc.cultura@gencat.net

LA MEVA EXPERIÈNCIA A FRANKFURT

CICLE DE CONFERÈNCIES DELS ESCRITORS QUE HI VAN SER

Lleida

12 de desembre
 19h
 Biblioteca Pública
 Rambla d'Aragó, 10

Figueres

17 de desembre
 20h
 Auditori Narcís Monturiol
 c/ Monturiol, 3

València

19 de desembre
 20h
 Centre de Cultura Contemporània
 Octubre
 c/ Sant Ferran, 12

Andorra

15 de gener
 20h
 Sala d'actes del Centre Cultural
 de la Llacuna
 c/ Mossèn Cinto Verdaguer, 4

Barcelona

17 de gener
 19h
 Sala d'actes del Palau Marc
 Departament de Cultura i
 Mitjans de Comunicació
 Rambla de Santa Mònica, 6

Vic

14 de desembre
 20h
 La Central
 c/ Manlleu, s/n

Cambrils

18 de desembre
 20h
 Centre Cultural i Ocupacional
 de Cambrils
 c/ Sant Plàcid, 18-20

Tortosa

20 de desembre
 20h
 Biblioteca Marcellí
 Domingo de Tortosa
 c/ La Mercè, 6

Perpinyà

16 de gener
 20h
 Casa de la Generalitat
 c/ de la Fusteria, 1

Palma de Mallorca

(data i lloc per concretar)

Confirmacions d'assistència a: 93 318 26 50 o pep.guasch@aportada.com

La meva experiència a Frankfurt **Cicle de conferències dels escriptors que hi van ser**

La Institució de les Lletres Catalanes, amb la col·laboració de l'Institut Ramon Llull i dels Serveis Territorials del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació, han impulsat un cicle de conferències arreu dels països catalans que es realitzaran durant el mesos de desembre i gener.

"La meva experiència a Frankfurt" aprofitarà l'èxit assolit per la cultura catalana a Frankfurt per apropar els escriptors catalans a la població, promoure el seu coneixement, descobrir l'efecte de la Fira en ells personalment i en la seva obra en particular i remarcar el paper clau que tenen a l'hora de donar-nos paraules i imatges que ens ajuden a descobrir la realitat a través de les seves obres.

A través d'aquest cicle els autors compartiran amb el públic la seva experiència durant els actes organitzats per la Fira del Llibre de Frankfurt: com van ser tractats, quins contactes van fer, quina repercussió va haver als mitjans, la repercussió que la seva obra ha pogut obtenir, si han conegut els seus traductors i editors en llengües estrangeres i comparar el sector de les lletres català i alemany.

Segons la base de dades "Qui és qui", que elabora i manté la ILC, hi ha 1.602 autors en llengua catalana actius –des dels degans Josep Palau i Fabre i Montserrat Abelló fins a autors que tot just comencen amb força, com Melcior Comes o Laia Noguera- en tots els gèneres literaris, des dels més tradicionals – la novel·la, la prosa, el teatre- fins als que neixen i creixen gràcies a l'augment dels canals de comunicació i dels suports, com per exemple els guions audiovisuals.

La literatura catalana viu un moment important de reconeixement internacional, com ho reflecteix l'èxit assolit a la Fira del Llibre de Frankfurt.

La Institució de les Lletres Catalanes

La Institució de les Lletres Catalanes és una entitat autònoma del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya creada per llei del Parlament de Catalunya de 1987. Els seus òrgans de govern són el Consell Assessor i la Junta de Govern integrats per representants de la majoria de les associacions professionals del sector de les lletres i per l'administració. L'antecedent històric de la Institució va ser l'organisme homònim creat el 1937 pels escriptors catalans fidels a la República.

La ILC té com objectiu fonamental vetllar per la promoció de les obres dels autors catalans dins de les terres de parla catalana. Amb aquest fi atorga subvencions a creadors, traductors, guionistes, etc., programa campanyes de promoció dels escriptors a les escoles i centres culturals com els "Itineraris de Lectura" i "Al vostre gust", fa exposicions sobre temes literaris, manté contactes a l'estranger amb entitats homòlogues, escriptors, i centres d'escriptors i traductors, elabora i manté la base de dades "Qui és qui" i, en general, col·labora en aquelles activitats i amb aquells centres que duen a terme activitats de difusió de les lletres i foment de la lectura.

Des de la seva posada en marxa, la ILC ha vetllat sempre per la promoció de la literatura catalana, els seus autors i les seves obres. Amb aquest objectiu es van crear i desenvolupar els programes *Al vostre gust* i *Itineraris de Lectura*. Tots dos es caracteritzen per ser campanyes d'activitats de promoció de la lectura amb un públic i uns espais concrets.

De *Al vostre gust* en poden gaudir biblioteques, centres culturals, clubs de lectura i d'altres entitats culturals que vulguin treballar i comentar conjuntament amb l'autor una obra en concret, apropant així els escriptors als seus lectors. Durant els anys 2005 i 2006 113 escriptors diferents van participar d'aquest programa visitant centres culturals de 86 poblacions arreu del territori dels països catalans.

Els *Itineraris de Lectura* responen al mateix patró però amb dues diferències bàsiques: s'hi poden acollir només els centres d'ensenyament (primari, secundari, d'adults i universitari) i la llista d'autors per escollir és tancada. També és un programa que funciona molt bé i que genera molta activitat: entre els anys 2005 i 2006 55 escriptors han visitat 115 poblacions diferents.

També, per difondre la literatura catalana, la ILC produeix cada any una exposició que s'allotja al Palau Moja de Barcelona, arrencant durant la setmana de Sant Jordi i allargant-se fins el mes de juny. Enguany, la exposició *El món i un llibre* ha tingut 6.600 visites. Durant els anys 2005 i 2006 13 exposicions, ja fossin produïdes o co-produïdes per la ILC, van fer la itinerància per 40 ciutats diferents.

Portal de Santa Madrona, 6-8
08001 Barcelona
Telèfon 933 16 27 80
Fax 933 16 27 81
a/e: ilc.cultura@gencat.net

La ILC està present als Països Catalans a través dels Cicles i Festivals Literaris que promou, co-organitza o subvenciona. Algunes de les ciutats que ajuden a la promoció de la literatura catalana són Sant Cugat del Vallès, Vilafranca del Penedès, Lleida, Sabadell, Amposta, Esparraguera, Palma de Mallorca, Rabós, Tarragona, Girona, La Garriga, Caldes d'Estrac, Reus, Òliva i València.

El desig de la ILC és organitzar un cicle de conferències potent, amb una ampla difusió i repercussió en els mitjans de comunicació i en el territori per promocionar la importància de la tasca dels escriptors a la Fira del Llibre de Frankfurt.

CALENDARI DE CONFERÈNCIES

Lleida

12 de desembre
Biblioteca Pública
Rambla d'Aragó, 10
19h

Vic

14 de desembre
La Central
C/ Manlleu, s/n
20h

Figueres

17 de desembre
Auditori Narcís Monturiol
C/ Monturiol, 3
20h

Cambrils

18 de desembre
Centre Cultural i
Ocupacional de
Cambrils
C/ Sant Plàcid, 18-20
20h

València

19 de desembre
Centre de Cultura Contemporànea Octubre
C/ Sant Ferran, 12
20h

Tortosa

20 de desembre
Biblioteca Marcel·lí
Domingo de Tortosa
C/ La Merçè, 6
20h

Andorra

15 de gener
Sala d' actes del Centre

Generalitat de Catalunya
Institució de les Lletres Catalanes

Portal de Santa Madrona, 6-8
08001 Barcelona
Telèfon 933 16 27 80
Fax 933 16 27 81
a/e: ilc.cultura@gencat.net

Cultural de la Llacuna
C/ Mossen Cinto
Verdaguer, 4
20h

Perpinyà

16 de gener
Casa de la Generalitat
C/ de la Fusteria, 1
20h

Barcelona

17 de gener
Palau Marc del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat
de Catalunya
Rambla Santa Mònica, 8
19h

Palma de Mallorca

per confirmar

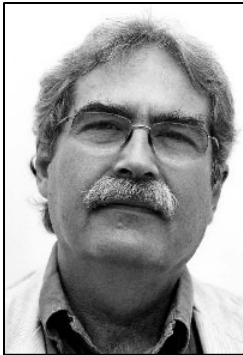
ESCRITORS QUE PARTICIPEN

Conferència	Data	Escriptors
Lleida	12 de desembre	Jaume Cabré Carles Porta Joan Margarit
Vic	14 de desembre	Maite Carranza Narcís Comadira Jordi Puntí
Figueres	17 de desembre	Maria Barbal Joan Margarit Josep Maria Fonalleras
Cambrils	18 de desembre	Jordi Tiñena Jordi Folck Carles Porta Maite Carranza
València	19 de desembre	Maria Josep Escrivà Toni Sala Josep Piera
Tortosa	20 de desembre	Toni Sala Andreu Carranza Maite Carranza
Andorra	15 de gener	Albert Salvadó Albert Villaró Miquel de Palol Maite Carranza
Perpinyà	16 de gener	Joan Daniel Bezsonoff Joan Lluís Lluís Jordi Puntí Quim Monzó
Barcelona	17 de gener	Narcís Comadira Josep Maria Fonalleras Quim Monzó Joan Margarit Maria Barbal

BIOGRAFIES DELS ESCRITORS QUE PARTICIPEN (font: Institut Ramon Llull)

Jaume Cabré (Barcelona, 1947)

Escriptor i professor. S'ha dedicat molts anys a l'ensenyament de la llengua i la literatura. L'any 1974 apareixia *Faules de mal desar* (Selecta), el seu primer recull de narracions. A partir de llavors ha publicat diverses novel·les, totes a l'editorial Proa: *La Teranyina* (1984), *Fra Junoy i l'agonia dels sons* (1984) i *Senyoria* (1991), que li va merèixer el Premi Joan Crexells i que marcaria un punt d'inflexió en la seva trajectòria. Ambientada a la Barcelona del començament del s. XVIII, la novel·la tanca un cicle sobre la societat catalana al llarg de gairebé tres segles i, consolida la popularitat de l'autor. A partir de llavors, és la història recent la que es converteix en la seva matèria narrativa. Així, a *L'ombra de l'eunuc* (1996), Premi Crítica Serra d'Or, relata els anys del final del franquisme, la transició i els anys posteriors des de la perspectiva de la generació de l'autor i, a *Les veus del Pamano* (2004), fa una reflexió sobre la memòria col·lectiva, la impossibilitat del perdó i la por a l'oblit. També a Proa ha publicat dos volums de narracions: *Llibre de preludis* (1985) i *Viatge d'hivern* (2000). Ha creat sèries per a la televisió i ha adaptat els guions de *La Teranyina* (1990) i *Havanera* (1992) dirigits per A. Verdaguer. Ha publicat l'assaig *El sentit de la ficció* (1999), una reflexió sobre l'escriptura i ha debutat en teatre amb *Pluja seca* (2001) al Teatre Nacional de Catalunya.

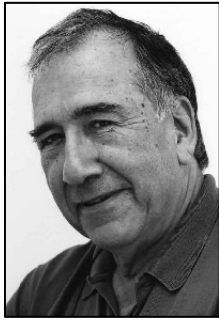
Carles Porta (Lleida, 1963)

Periodista i reporter de televisió. Director de la productora Antàrtida. Enviat especial per TV3 als conflictes bèl·lics de Bòsnia (1992/1995), Ruanda (1994), Kosovo (1999), o Pakistan (2003), va entrar a formar part del reconegut programa de reportatges *30 Minuts*, on va dirigir, entre altres, *Sarajevo, l'enemic invisible* (1992) o *Al Qaeda: l'organització invisible* (2002), sobre la presència de l'organització a Espanya. Ha estat el creador del programa televisiu *Efecte Mirall* (2004) basat en l'autofilmació amb càmeres de vídeo dels personatges protagonistes (Bronze World Medal del New York Festival). *Tor, la muntanya maleïda* ha estat el reportatge més llarg de la seva vida - vuit anys d'investigació -, que més tard ha publicat com *Tor. Tretze cases i tres morts* (La Campana, 2005). El llibre, que ha estat molt ben acollit pel públic i la crítica, ha quedat finalista a la darrera edició de la Setmana Negra de Gijón (2007).

Joan Margarit (Sanaüja, 1938)

Arquitecte de càlcul d'estructures, va ser catedràtic, a partir de 1968, a l'Escola Superior d'Arquitectura de Barcelona. Cap als anys vuitanta, Margarit, que fins llavors havia escrit en castellà, canvia de llengua per convertir el català en la seva llengua poètica. D'entre els nombrosos llibres que ha publicat destaquen *El passat i la joia* (Eumo, 1982), *Cants d'Hekatònim de Tifundis* (La Gaia Ciència, 1982), Premi Crítica Serra d'Or, *Aiguaforts* (Columna, 1995) o *Joana* (Proa, 2002). La seva poesia és de caràcter realista, amb una forta càrrega autobiogràfica i els seus protagonistes poden ser personatges anònims o músics de jazz.

Justament la seva passió per aquest gènere musical l'ha portat a aventurar-se amb el poeta Pere Rovira i els músics P. Sambeat, X. Monge i D. Mengual a gravar *Paraula de Jazz*, un CD que combina la poesia amb estàndards jazzístics. El 2001 va aplegar, a Proa, *Poesia amorosa completa (1980-2000)* i el 2004 gran part de la seva obra a *Els primers freds. Poesia 1975-1995*. L'any següent rebia el Premi Crítica Serra d'Or amb *Càlcul d'estructures* (Proa, 2005). *Casa de la Misericòrdia* (Proa, 2007) és el seu darrer llibre.

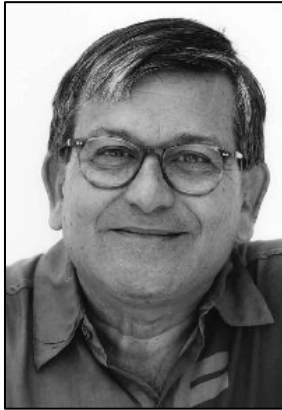
Maite Carranza (Barcelona, 1958)

Esriptora i guionista. Llicenciada en Antropologia, escriu narrativa infantil i juvenil, guions de televisió i imparteix cursos de guió a la universitat. La seva primera novel·la, *Ostres tu, quin cacau!* (La Magrana, 1986), va ser tot un èxit i va merèixer el Premi Crítica Serra d'Or. Des de llavors ha publicat una quarantena de llibres com *Frena, Càndida, Frena!* (Cruïlla, 1993), *Maurici Serrellsuat* (Edebé, 1992) o *Vols ser el nòvio de la meva germana?* (Edebé, 2002). Treballa des dels anys 90 per a diverses televisions i els seus guions han rebut el Premi Ondes, Premi TP, el Premi ILC, el Premi Festival de Biarritz o el Premi GAC. Recentment ha acabat la trilogia fantàstica de *La guerra de les bruixes: El clan de la lloba, El desert de gel i La maledicció d'Odi* (Edebé 2005-2007) que ha obtingut un gran èxit i que s'està traduint a una desena de llengües.

Narcís Comadira (Girona, 1942)

Escriptor i pintor. Gairebé els quaranta anys de trajectòria pública com a poeta amb títols com *Enigma* (Edicions 62, 1985), *En quarantena* (Empúries, 1990) - que li va merèixer el Premi Ciutat de Barcelona, Lletra d'Or i el premi de la Crítica -, o *L'art de la fuga* (Empúries, 2002), han estat aplegats a *Formes de l'ombra. Poesia 1966-2002* (Empúries, 2002). La seva lírica tendeix, a través d'un progressiu rigor mètric i lingüístic, cap a les formes clàssiques, la contemplació, la reflexió i la ironia; i reconeix el mestratge de poetes com J. V. Foix i G. Ferrater. Als escenaris catalans han arribat obres seves com *La vida perdurable* (1991) o *El dia dels morts. Un oratori per a Josep Pla* (Festival Grec, 1997).

Si a *Sense escut* (Empúries, 1998) recollia els seus escrits sobre política, llengua o art, publicats a "El Quadern" del diari *El País*, a *L'ànima dels poetes* (Ara Llibres, 2002) recollia els textos sobre poesia. Destacat traductor, és autor, entre d'altres, de *Poesia italiana. De Francesco d'Assisi a Giacomo Leopardi* (1985), de traduccions d'obres de G. Bassani, E. de Filippo, L. Pirandello o W. H. Auden o de la versió completa dels *Canti* de Leopardi (Empúries, 2004), Premi Crítica Serra d'Or. *Llast* (Empúries, 2007) és el seu darrer llibre de poemes.

Jordi Puntí (Manlleu, 1967)

Escriptor i periodista. Llicenciat en Filologia Romànica, ha treballat en diverses editorials, ha estat director del "Quadern" d'*El País* i actualment col·labora al *Periódico de Cataluña*. Fins ara ha publicat dos llibres de relats *Pell d'Armadillo* (Quaderns Crema, 1998), Premi Crítica Serra d'Or i *Animals tristos* (Quaderns Crema, 2002) que han estat molt ben rebuts per públic i crítica. Escriptor de la quotidianitat, Puntí es proposa donar testimoni de la complexitat de les relacions interpersonals, protagonitzades per uns personatges anodins: parelles en crisi, solitaris que miren la televisió i mengen pizza o compradors de l'Ikea que es mouen en llocs impersonals.

Territoris desangelats i personatges gregaris, sense memòria ni singularitat que s'erigeixen com a metàfora de la impossibilitat de construir una personalitat distinta i allunyada de tots els altres. Com a traductor ha traslladat a Paul Auster, Daniel Pennac o Amélie Nothomb, entre altres. Forma part del col·lectiu Germans Miranda. El director de cinema Ventura Pons ha dirigit la pel·lícula *Animals ferits* (2006) a partir de tres narracions del llibre *Animals tristos*. El 2004 va rebre el Premi Octavi Pellissa per a projectes literaris i està enllestitint la seva primera novel·la.

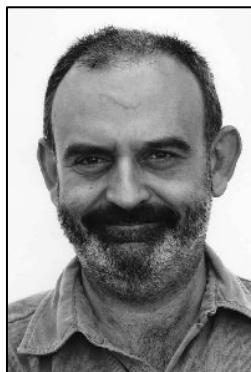

Maria Barbal (Tremp, 1949)

Esriptora i professora de secundària. Llicenciada en Filologia Hispànica, els seus primers llibres són una revisió del seu univers rural on va néixer i passar l'adolescència. La seva primera novel·la, *Pedra de tartera* (La Magrana), és la història del desarrelament de la Conxa que és enviada a viure amb uns oncles sense fills, lluny de casa. La novel·la va irrompre en el panorama literari català amb una força inusitada i va ser mereixedora de diversos premis com el Joan Crexells. *Pedra de tartera* no ha deixat mai de reeditar-se des de 1985 i, recentment, ha estat aclamada pel públic i la crítica alemanyes amb motiu de la seva traducció. Més tard, sense abandonar encara els seus mons, publicà a La Magrana, *Mel i metzines* (1990) i *Càmfora* (1992), una història d'amors i desamors, que li mereixerà el Premi Nacional de Literatura Catalana. A poc a poc, però, abandona els temes rurals per a situar les històries en contextos més urbans. I si a *Carrer Bolívia* (Edicions 62, 1999) se'ns parla de l'arribada d'emigrants a Catalunya, a *País íntim* (Columna, 2005) la seva darrera novel·la -mereixedora del premi Prudenci Bertrana- se'ns explica la nostra història més recent: l'abans, el durant i el després de la guerra, la transició i la democràcia, a través de la difícil relació entre mare i filla. És *Creu de Sant Jordi* (2001).

Josep Maria Fonalleres (Girona, 1959)

Esriptor i articulista. Ha publicat nombrosos articles en premsa, alguns dels quals estan recollits a *Interior de balena* (Empúries, 1991) o *Itinerari recomanat* (Ara Llibres, 2003). Conrea el conte i la novel·la, així com la literatura infantil. Se l'assenyala sempre per haver aconseguit un estil i una manera molt pròpies d'escriure. La seva, és una narrativa que es fomenta en els silencis eloqüents, en una prosa estilista i precisa com un joc verbal i un distanciament irònic, descregut i un punt sorneguer. Ha publicat relats curts a *Botxenski i companyia* (Empúries, 1988) o *Avaria* (Empúries, 1990) i ha reunit bona part de la seva obra a *Llarga vista* (Empúries, 2003). En el gènere de la novel·la, ha publicat *La millor guerra del món* (Edicions 62, 1998), Premi Ciutat de Palma del 1997, i *August & Gustau* (Empúries, 2001). L'any 2005 va guanyar el Premi Crítica Serra d'Or pel llibre de relats *Sis homes* (Empúries, 2005). *Un any de divorciat* (Ara Llibres, 2007) és el seu últim llibre. Darrerament ha rebut el premi de literatura infantil El Vaixell de Vapor amb *Les galetes del Saló de Te Continental*.

Maria Josep Escrivà (Gandia, Safor, 1968)

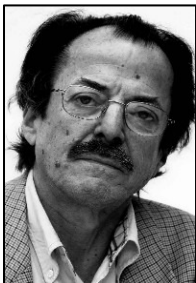
Poeta i traductora. Llicenciada en Filologia Hispànica i doctorada en Filologia Catalana. Després del seu primer llibre de poemes, *Remor alè* (Eliseu Climent / 3i4, 1993), ha publicat *A les palpentes del vidre* (Columna, 1998), pel qual va rebre el Premi Marià Manent (1997), i *Tots els noms de la pena* (Denes, 2002). Recentment ha rebut la Flor Natural als Jocs Florals de Barcelona (2007) per *Flors a casa*. És col·laboradora habitual de les revistes literàries *Reduccions*, *Espai obert* i *Caràcters*.

Toni Sala (Sant Feliu de Guixols, 1969)

Escriptor. Amb el seu primer llibre, el recull de contes *Entomologia* (1997), va guanyar el Premi Documenta, però el reconeixement li va venir amb *Pere Marín* (1998), novel·la on ja es detecten molts dels temes que tractarà la seva obra. I si amb *Bones notícies* (2001) proposava una mirada torbadora a les intimitats de la vida en parella, amb *Petita crònica d'un professor a secundària* (2001) es va donar a conèixer al gran públic. A *Un relat de la nova immigració africana* (2003) va narrar les aventures d'un gambià a Catalunya. La seva novel·la *Rodalies* (2004) va guanyar el Premi Sant Joan i li va valer el Premi Nacional de Literatura. *Quatre dies a l'Àfrica* (2005) relata un viatge al cor del continent africà. Recentment ha publicat *Comelade, Casasses, Perejaume* (2006), retrat de tres grans artistes catalans contemporanis recuperant la figura literària dels "Homenots" de Josep Pla. Tots els seus llibres es troben a Edicions 62.

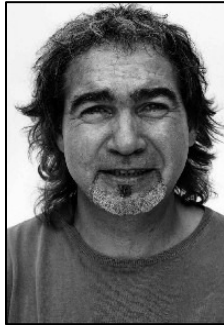
Josep Piera (Beniopa, La Safor, 1947)

Poeta i narrador. Editor i impulsor d'activitats culturals com "L'Any del Tirant". L'any 1979 va guanyar el Premi Carles Riba de poesia amb *El somriure de l'herba*, i l'any 1991 recopilava la poesia a *Dictats d'amors (poesia 1971-1991)* (Edicions 62). Més endavant publica *El jardí llunyà* (Edicions 62, 2000) o *Cants i encants* (Ensiola, 2004). La seva primera novel·la és *Rondalla del retorn* (1977), gènere que canviarà poc després per la "narrativa del jo". Els seus llibres, entre intimistes i memorialistes, expliquen sovint viatges: *El cingle verd* (1982), *Ací s'acaba tot* (1993), fruit d'un any d'hospitalització, *Seducions de Marràqueix* (1996), Premi Sant Joan, o *A Jerusalem* (2005), tots a Edicions 62. El seu darrer llibre, *Putxa postguerra* (2007), és la continuació d'*El temps feliç*, unes memòries publicades el 2001, també editades a Edicions 62.

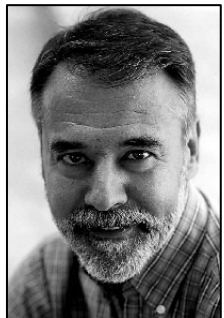

Andreu Carranza (Ascó, Tarragona, 1957)

Escriptor. Autodidacte i ecologista, es dona a conèixer amb *La tinta de la immortalitat* (Pòrtic, 1991), Premi Recull, i amb els poemes *Trilogia del deliri* (Sisalls, 1993). El conjunt de la seva narrativa, *Aigua de València* (Columna, 1993), *Riu avall* (El Mèdol, 1996) o *Llibre de les set xibeques* (El Mèdol, 1997), se centra en la geografia física i humana de les terres de l'Ebre. Mentre publica un altre volum de poesies, *A munpare* (El Mèdol, 2000), li arriba la consolidació com a novel·lista amb *Anjub* (Edicions 62, 2000), Premi Sant Joan, i *L'hivern del Tigre* (Planeta, 2004) una novel·la històrica sobre la figura del general carlí Ramon Cabrera. La seva última novel·la escrita, amb Esteban Martin, *La Clau Gaudí* (Rosa dels Vents, 2007), ha estat un èxit de vendes.

Albert Salvadó (Andorra la Vella, 1951)

Escriptor i enginyer industrial. Cultiva el conte infantil i l'assaig, però ha estat en el gènere de la novel·la històrica on ha recollit els grans èxits amb títols com *L'enigma de Constantí el Gran* (Columna, 1997); *El mestre de Kheops* (Columna, 1998), guanyadora del II Premi Néstor Luján de Novel·la Històrica; *L'anell d'Àtila* (Columna, 1999), Premi Fiter i Rossell del Cercle de les Arts i les Lletres; *El rapte, el mort i el Marsellès* (Planeta, 2000), I Premi Sèrie Negra de Planeta; *Jaume I el Conqueridor* (Columna, 2000); *Un vot per l'esperança* (Rosa dels Vents, 2002); o *Els ulls d'Anníbal* (Proa, 2002), que va merèixer el Premi Carlemany. La seva darrera obra, *La gran concubina d'Amon* (Columna, 2005), ha rebut el IX Premi Néstor Luján de Novel·la Històrica.

Albert Villaró (La Seu d'Urgell, 1964)

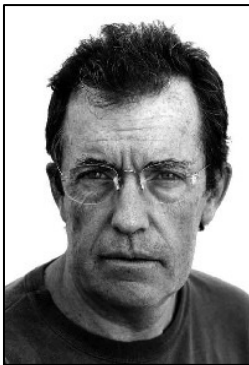

Escriptor, historiador, arqueòleg i arxiver. Ha treballat com a dinamitzador de zones de muntanya. Va començar a publicar relats a les revistes *Andorra 7* i *Pirineu Actual*. És articulista regular a la premsa des del 1997 a les revistes *Sàpiens*, *Descobrir Catalunya* i al suplement de "Cultura/s" de *La Vanguardia*. És considerat un representant de la novel·la fronterera i pirinenca. No és casual, doncs, que les seves novel·les de gènere negre *Obaga* (La Magrana, 2003) o *Blau de Prússia* (Columna, 2006), Premi Carlemany, passin entre poblets dels Pirineus, pròxims a la frontera, Andorra i Barcelona;

com tampoc és atzarós que *L'any dels francs* (2003), Premi Néstor Luján – la seva única incursió, de moment, al gènere històric – narri les peripècies vuitcentistes d'un agent secret al servei de Carles IV que planejava la invasió d'Andorra.

Miquel de Palol (Barcelona, 1953)

Poeta, narrador i arquitecte. Després d'algunes incursions en la poesia, irromp en la narrativa catalana amb *El jardí dels set crepuscles* (Proa, 1989) que marca l'inici del seu reconeixement per part dels lectors i, sobretot, de la crítica (Premi Joan Crexells, Premi Crítica Serra d'Or o Premi Nacional de Literatura Catalana). El llibre, que consta de tres parts, es desenvolupa al llarg de set jornades, set narradors diferents, que expliquen, des de punts de vista diferents, la seva versió d'una mateixa història. D'aquesta manera inicia la producció narrativa -a cavall del relat fantàstic i llegendari i l'especulació filosòfica- que inclou les novel·les *Ígur Neblí* (Proa, 1994), *El Legislador* (Destino, 1997) o *El Quincorn* (Proa, 1999), on l'autor recrea la crònica d'una passió absoluta, i que va ser Premi Sant Jordi. El 2001 publica *El Troiacord* (Columna, 2001), un altre *tour de force* en cinc volums, on apareixen antigues lògies i una entelèquia metafísica anomenada "El Troiacord". Darrerament ha publicat *Les concessions* (Columna, 2004) o *Un home vulgar* (Edicions 62, 2006). Tot i que se'l coneix més com a novel·lista, Palol va començar a publicar poesia abans que narrativa. Entre els diversos títols publicats destaquen *Encara mor aquella primavera* (El Mall, 1981), *El porxo de les mirades* (Proa, 1983), Premi Carles Riba, *El sol i la mort* (Proa, 1996) o *Nocturns* (Columna, 2003).

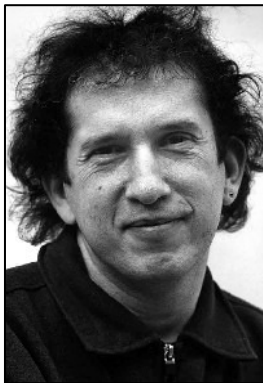
Joan Daniel Bezsonoff (Perpinyà, 1963)

Novel·lista. Professor de català a Perpinyà, llicenciat en filologia francesa, castellana i catalana, ha publicat vuit novel·les. La primera, *Les rambles de Saigon*, es publicà el 1996 (Trabucaire), i seguiren *La revolta dels geperuts* (Trabucaire, 1999) i *La presonera d'Alger* (Empúries, 2002). Però va ser amb *La guerra dels cornuts* (Empúries, 2003), Premi Just Manuel Casero i Prix Méditerranée Roussillon, i *Les amnèsies de Déu* (Empúries, 2005), Premi Salambó i Premi Joan Crexells, que va obtenir el reconeixement de la crítica i el dels seus col·legues escriptors. Recuperador del català rossellonès, la seva narrativa se serveix d'un treball ingent de documentació i d'un coneixement profund de les atmosferes històriques. El seu darrer llibre, *Els taxistes del Tsar*, és una crònica familiar que el duu a recuperar la figura de l'avi i una Rússia perduda, que alhora explora les contradiccions de tenir l'ànima dividida en tres nacions, la russa, la francesa i la catalana.

Joan Lluís Lluís (Perpinyà, 1963)

Escriptor i periodista nord-català. Des del 2005 dirigeix el Servei de Difusió de la Llengua Catalana de la Casa de la Generalitat a Perpinyà. És autor de cinc novel·les, totes publicades a La Magrana. *Els ulls de sorra* (1993), *Vagons robats* (1996), *Cirera* (1997) i *El crim de l'escriptor cansat* (2000) giren al voltant d'un nucli buit, d'un centre invisible, dibuixat pels moviments orbitals dels seus personatges; a *El dia de l'ós* (2004), Premi Joan Crexells, en canvi, hi descriu de nou el problema però el fa corpori i li dona un nom. També és autor d'un breu llibre d'assaig, *Conversa amb el meu gos sobre França i els francesos* (La Magrana, 2002) i del *Diccionari dels llocs imaginaris dels Països Catalans* (RBA, 2006), on ha reconstruït en 627 articles la geografia de l'imaginari a partir de la literatura.

Quim Monzó (Barcelona, 1952)

Escriptor. Ha alternat sempre la narrativa i l'articulisme i és col·laborador habitual del diari *La Vanguardia*. Des del primer recull de contes, *Uf, va dir ell* (1978), es fa perceptible una evolució cap a la màxima elisió d'elements superflus, tant pel que fa a la ficció com pel que fa al model de llengua literària. Entre els diversos reculls destaquen *El perquè de tot plegat* (1993), *Guadalajara* (1996) o *Tres nadals* (2003). El 2004 va aplegar la narrativa curta a *Vuitanta-sis contes*. L'any 1983 publica *Benzina* (1983), una novel·la sobre la buidor i el sense sentit de l'art postmodern, i el 1989 *La magnitud de la tragèdia*, on juga amb el clixé del personatge que té els dies comptats. La seva literatura periodística s'incorpora plenament a la seva obra amb un total de set reculls d'articles publicats *Zzzzzzzz...* (1987), *Tot és mentida* (2000) o *El tema del tema* (2003), entre d'altres, la lectura dels quals proporciona un testimoni insubstituïble de les dues últimes dècades. Ha traduït Capote, J.D. Salinger, Bradbury, Hardy, Hemingway, Barth, Miller... Ha rebut el premi Nacional de literatura, el de novel·la Prudenci Bertrana, i, en més d'una ocasió, el Premi Crítica Serra d'Or, entre molts altres. Ha escrit, amb Cuca Canals, els diàlegs de *Jamón, jamón* de Bigas Luna i *El tango de Don Joan*, amb Jérôme Savary. Tota la seva obra es troba a Quaderns Crema i ha estat traduïda a més d'una vintena de llengües.